

Педагогічні КАДРИ

ЗАСНОВАНА У ЖОВТНІ 1929 РОКУ

№ 5 (1647)
СІЧЕНЬ-БЕРЕЗЕНЬ 2015 РОКУ

газета
НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА

Пам'ять

Рік потому

Квіти від драгомановців до Пам'ятного Хреста Героям Крут

Делегація НПУ імені М. П. Драгоманова у складі ректора вишу **Віктора Андрущенка**, директора Інституту мистецтв, Героя України **Анатолія Авдієвського**, першого проректора з організації навчально-виховної роботи і економіки **Олега Падалки**, голови трудового колективу співробітників НПУ **Івана Горбачука** та Віце-президента НАПН України, члена Вченої ради НПУ **Андрія Гуржія** поклали квіти до Пам'ятного Хреста Героям Крут на Аскольдовій могилі у Києві.

Щороку драгомановці із сумом вшановують дату 29 січня та відвідують меморіал, де перепоховано частину загиблих молодих відважних хлопців, серед яких лєвова частка студентів, гімназистів, що віддали життя за свободу та незалежність рідної землі.

Сьогодні тисячі українців на сході держави знову боронять її волю. Віктор Петрович зазначив, що подвиг курсантів Першої української військової юнацької школи та бійців Помічного куреня Січових стрільців назавжди залишиться в пам'яті українського народу. *“Така молодь – приклад великого патріотизму й відданості своїй землі для усіх майбутніх поколінь. Студенти й викладачі Драгомановського університету схилиють голови перед світлою пам'яттю своїх колег-попередників, тих, хто сьогодні пильнує й відвойовує мирне небо над нашими головами”*, – наголосив ректор.

Прес-служба університету

Герої не вмирають!

Вшанування пам'яті Небесної сотні

2-го березня викладачі та студенти Драгомановського університету розпочали весняний семестр з вшанування пам'яті Небесної сотні.

На початку цього навчального року на території Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова керівництвом університету за участю Святійшого Патріарха Київського і всієї України-Руси **Філарета** було відкрито і освячено пам'ятник на честь Небесної сотні. Після двомісячних зимових кані-

кул студенти Інституту філософської освіти і науки ініціювали розпочати навчання з символічної зустрічі для того, щоб покласти квіти біля пам'ятника у вигляді козацького хреста і ще раз згадати героїчний подвиг українців. До філософів приєдналися студенти Інституту корекційної педагогіки та психології, Інституту політології та права та ін.

Під час заходу перед присутніми виступив директор Інституту філософської освіти і науки проф. **Іван Дробот**. *“Сьогодні ми починаємо навчання після тривалих канікул з заходу, який ініціювали самі студенти. Ми вдячні кожному, хто мужньо захищав і захищає нашу Батьківщину!”*, – зазначив очільник ІФОНу. Далі слово взяла голова Студентської ради ІФОН **Анна Яценко**, яка підкреслила, що перед країною постають нові виклики: *“Коли закінчиться війна на Сході і бійці повернуться додому, ми повинні показати, що чекаємо і пишаємось ними”*. Після вшанування пам'яті студенти та викладачі розійшлися по аудиторіям університету.

Сергій РУСАКОВ

Фото Владислави Ритченко

ПРО ТЕРПІННЯ І СМІЛИВІСТЬ

НАПЕРЕДОДНІ відзначення першої річниці Революції гідності ми поспілкувались зі студентом нашого університету Самуїлом Проскурняковим, який брав активну участь у мітингах і публічно заявляв про свою позицію як тоді, так і сьогодні.

– Самуїле, що спонукало Вас вийти рік тому на Майдан?

– Я не був прихильником протестного руху за євроінтеграцію і ставився до нього вкрай скептично. Райдужні економічні перспективи від інтеграції в ЄС і всі ті блага, які нібито повинні були одразу ж з'явитись, мене мало цікавили. Але після розгону силовиками Євромайдану я зрозумів, що більше терпіти свавілля не можна. Перевертні в погонах, мажори, продажні судді і чиновники... Побиття студентів стало останньою краплею. 1-го грудня разом з друзями я вже був на вул. Банковій. Зізнаюся, в той момент я взагалі не думав, що зі мною може щось трапитися, я знав лише одне: не можна залишатися осторонь. Залишити все як є і жити в страху, сподіваючись, що тебе омине така доля, для мене означало перестати бути людиною.

– Під час одного з протистоянь ви отримали тяжкий опік. Як це сталося?

– Опік я отримав 18-го лютого на розі вулиць Інститутської і Шовковичної. Тоді вул. Шовковична була перекрита палаючими вантажівками, які блокували підступи до парламенту, а вул. Інститутську перекривали силовіки. Я пішов вперед з трофейним щитом під номером 4, який мені віддав поранений майданівець. Була організована стіна з щитів, що прикривала незахищених мітингувальників позаду. При спробі підійти ближче до позицій силовиків у пролом між щитами потрапила світло-шумова граната, яка прямо перед обличчям розірвалася в польоті. Якби не протигаз на обличчі, я б залишився калікою. Права рука була не захищена, от і постраждала найбільше. На допомогу мені прийшли мітингувальники, відвівши вбік, бо я нічого не бачив. Згодом в безпечне місце відвів комендант донецького намету. Вже на Майдані Незалежності мене зустрів друг Андрій Шарапов, але оскільки метро було перекрито, нам довелося переховуватися на квартирі друга сім'ї, щоб змінити одяг і вимитися. Більшу частину шляху в гуртожиток йшли пішки. Було дуже холодно, а так як светр згорів, то на мені був лише тоненький светрик. Андрій без вагань віддав свою куртку.

Взагалі настрої на Шовковичній та Інститутській були бойовий. Нам здавалося, що ми зможемо відтіснити силовиків якомога далі. Ніхто навіть не уявляв, що чекає Майдан попереду.

– Минув рік. Самуїл, ви не розчаровані? Як вважаєте – чи досягнуті вимоги, які тоді висували люди?

– Повірте, я шкодую лише про бездіяльність, нерішучість і вагання. Необхідно сміливо жити, адже хто гарантує, що втішки з поля бою, ти одного разу не захочеш обміняти всі прожиті тобою дні на всього один шанс, щоб повернутися і сказати супротивнику: «Ти можеш відняти моє життя, але тобі не відняти моєї свободи»?

Що стосується вимог, то вважаю, що велика частина нашої країни – це злякані люди, які роз'єднані і озлоблені через виснажливу працю і приниження. Прогнила не лише влада, а й вся система. Лікування і перетворення не відбудуться за помахом чарівної палички. Потрібно багато часу і сил, а ще потрібно врахувати зовнішні чинники, які заважають реабілітації. Головне – набратися сил і терпіння, не роздувати етнічний конфлікт. Сьогодні потрібно просвіщати і піднімати людей, плекати в них насіння свободи, справедливості, мужності і терпимості.

– Як Ви змінилися за рік, що минув?

– Я повірив у людей.

Спілкувався Сергій РУСАКОВ

Конференція

Інтерв'ю

Вітаємо

**Віктор Андрущенко:
“За нами
держава...”**

стор. 3

**Віктор Синьов
“Давайте
поміркуємо разом!”**

стор. 4-5

**Тижневику
“Освіта” – 75**

стор. 7

10 РЕЗОНАНСНИХ ПОДІЙ 2014 РОКУ

На Конференції представників трудового колективу вишу у доповіді про роботу в 2014 році ректор університету академік Віктор Андрущенко звернув увагу на десять резонансних заходів, проведених університетом у звітний період. Пропонуємо увазі читачів фотоогляд.

Презентація науково-освітнього інтернет-порталу до 200-ліття з дня народження Тараса Шевченка

Проведення Міжнародної науково-практичної конференції «Українська мова вчора, сьогодні, завтра в Україні і світі»

Відкриття аудиторії-музею Тараса Шевченка в Інституті української філології та літературної творчості імені А. Малишка

Закладання каменя для майбутнього монумента в парку імені Андрія Малишка на честь столітнього ювілею митця

Встановлення пам'ятного знаку на честь Небесної сотні

Створення Міжнародної академії соціальної роботи

Підписання угоди про співпрацю гуманітарних Інститутів вишу з церковниками

Започаткування традиції Днів кар'єри в університеті та креативного студентського фестивалю ART PRAKTIK STUDENTS

17 викладачів нашого університету отримали вчене звання професора, а 60 – вчене звання доцента

Високе державне визнання отримали викладачі: Ольга Бабкіна, Володимир Сергієнко, Галина Савчук

Конференція трудового колективу

Віктор Андрущенко:

“За нами держава, яку треба захищати усіма доступними нам засобами”

21 січня 2015 року в НПУ імені М. П. Драгоманова відбулася Конференція представників трудового колективу вишу. Свою звітну доповідь про роботу в 2014 році до розгляду колег подав ректор університету Віктор Андрущенко. Публікуємо скорочену версію доповіді, розширений текст ви можете знайти на офіційному сайті університету.

“Вельмишановні колеги!”

Завершився важкий і суперечливий 2014 рік. Ми перегортаємо ще одну сторінку нашої власної історії. Йі намагаємось зрозуміти її у тому вигляді, якою вона залишиться у нашій пам’яті.

Минулий рік став роком Революції гідності, радикального оновлення державної влади, початком реформ, які мають вивести Україну на передові ролі європейської, а може, й світової історії.

Одночасно цей рік позначився тисячами загиблих героїв, анексією Криму, агресією колишнього «старшого брата» у нашій землі. Фактично Україна перебуває у стані війни, де гинуть люди, руйнуються матеріальні цінності, нівелюється довіра людини до людини.

Жити і працювати в цих умовах неймовірно важко. Але треба. Бо за нами – молодь, студенти, власні сім’ї і держава, яку треба захищати усіма доступними нам засобами.

Як і в попередні роки, університет завжди знаходився в епіцентрі подій і звершень. Наші студенти і викладачі були і залишаються активними учасниками Майдану. Активісти постійно збирають і передають на підтримку армії десятки й сотні тисяч гривень. Декілька викладачів і студентів нині знаходяться в зоні бойових дій. В університеті організована психологічна служба для реабілітації людей, опалених війною.

Одним словом, університет працює. Разом із суспільством. Незважаючи на обставини, негаразди, суперечності. Як і в попередні роки, університет виконує свою головну функцію – підготовку учительських кадрів, а також фахівців інших кваліфікацій у відповідності з вимогами нашого буремного часу.

Ні на хвилину не переривались лекційні і семінарські курси та перспективні наукові дослідження. Більш виважено з точки зору національних інтересів розгорталось міжнародне академічне співробітництво.

Незважаючи на обмежене фінансування, проводились ремонтні роботи. Ми також відшукали й реалізували ресурси для соціальної підтримки викладачів, студентів та співробітників, їх оздоровлення.

Трудова угода виконана нами практично в повному обсязі.

Власне, це і є головним результатом нашої спільної діяльності у минулому році. І я хочу висловити глибоку вдячність кожному викладачеві, співробітнику і студенту за розуміння ситуації і самовіддану працю із зрощення інтелектуального потенціалу нашої держави.

Наш університет сьогодні – це 30 тисяч студентів; майже 2000 викладачів; 1500 співробітників. Загальний контингент людського потенціалу визначається числом 35 тисяч особистостей – людей творчих, мислячих, дієвих.

Зверніть увагу: 200 власних докторів наук, майже 700 кандидатів наук, 12 власних членів-кореспондентів та академіків державних академій, 14 народних і 35 – заслужених артистів України, понад 70 заслужених діячів науки, освіти, культури!

Особливістю цього року став прийом за переводом близько 550 осіб – з вишів АР Крим, Донецької і Луганської областей. Науково-педагогічні працівники, працівники дирекцій, приймальної комісії і навчально-методичного центру вирішили значний обсяг нестандартних організаційних та академічних питань для підтримки та успішної адаптації прибулих студентів.

У 2014 році ліцензовано 15 нових освітніх програм та спеціальностей: професійна освіта; фізична реабілітація; менеджмент соціокультурної діяльності; видавнича справа та редагування; соціальна допомога; дорадництво; управління інноваційною діяльністю; управління проектами; консолідована інформація. Добре слово й вдячність за організацію цього процесу я висловлюю доценту Ганні Денискіній, а також директорам Інститутів – Володимирі Беху, Анатолію Висоцькому, Ірині Загарницькій, Володимирі Ісаєнчу, Миколі Корцю, Аллі Ярошенко.

В університеті здійснюється підготовка іноземних громадян в обсязі 750 осіб на рік. Більшість з них здобувають фах в Інститутах економіки та управління, природо-географічної освіти та науки, Інституті мистецтв.

Незважаючи на зміни графіку навчального процесу, навчальні плани і програми виконані в повному обсязі. Результати заліково-екзаменаційних сесій показали високий рівень знань студентів, відповідальність та вимогливість викладачів, організованість персоналу.

Відомими в Україні і за її межами є наукові школи академіків Миколи Шкіля, Любові Мацько, Мирослава Жолдака, Віктора Синьова, Володимира Бондаря, Миколи Шута, інших науковців університету. Фактично вони створили й постійно оновлюють наукове підґрунтя модернізації педагогічної освіти. За розробками наших вчених нині функціонує вся педагогічна освіта держави. Наукову школу з філософії Григорія Волинка конструктивно підхопила й продуктивно розгортає професор Наталія Мозгова.

Вагомими науковими наробками заявили про себе молоді науковці – Світлана Ставицька, Юлія Бех, Наталія Макаренко, Ігор Немчинов, Світлана Крилова, Тетяна Андрущенко.

У структурі університету діяли 20 науково-дослідних центрів та 25 науково-дослідних лабораторій, активно функціонують близько 200 студентських наукових гуртків і 530 проблемних груп.

Протягом звітного року науковці НПУ опублікували більше 2 500 наукових праць (книги, статті, підручники, навчальні посібники) загальним обсягом більше 6 тисяч друкованих аркушів.

Високий резонанс мають міжнародні наукові форуми, які проводяться в університеті. Серед них: міжнародна Гумбольдт-Конференція “Освіта і наука та їх роль в соціальному та індустріальному прогресі”; міжнародний інноваційний семінар “Евалюація освітнього процесу”; міжнародна конференція “Постать і спадщина Тараса Шевченка та розвиток української культури і мистецтва XIX – початку XXI ст.”; “Актуальні проблеми логопедії”; “Соціальна політика: концепції, технології, перспективи”; “Актуальні проблеми міжнародної післядипломної освіти”; “Юридична освіта і наука в Україні: традиції та новачі”; “Інформаційно-комунікаційні технології в освіті” та багато інших.

Важливим завданням, яке стоїть перед науковцями університету, є збільшення кількості міжнародних науково-дослідних проєктів, договірних наукових досліджень, грантів на виконання наукових досліджень. Значні перспективи у цьому відношенні пов’язані з участю в реалізації програми “Horizont – 2020” Європейського союзу. Знаковою подією є схвалення наприкінці року кредитним комітетом Європейського інвестиційного банку фінансування проєкту “Зелений університет”.

Важливою складовою наукової діяльності університету є підготовка кадрів через навчання в аспірантурі та докторантурі. Контингент аспірантів, докторантів та здобувачів університету перевищує нині 1 000 осіб.

Саме для них, власне, як і для інших науковців-дослідників, функціонують 23 спеціалізовані вчені ради, на засіданнях яких у 2014 році захищено близько 150 дисертацій. Приємно повідомити, що серед них – 30 докторських та 117 кандидатських дисертацій.

Серед наших викладачів докторські дисертації захистили 5 викладачів: Тетяна Зелінська, Алла Кравченко, Ольга Добродум, Людмила Іванова, Василь Федоришин.

Успішне функціонування аспірантури та докторантури тісно пов’язане з діяльністю Наукової бібліотеки та видавничої справи, зокрема, наукових часописів, особливо, їх присутності у інтернет-просторі та співпраці з іноземними видавничими центрами, їх відповідність вимогам MOH України та наукометричних баз даних SCOPUS та Web of Science.

Проректора з наукової роботи професора Григорія Торбіна прошу звернути на це особливу увагу.

В університеті створене й успішно функціонує наукове студентське товариство імені Григорія Волинка. Дев’ять студентів стали переможцями Всеукраїнського конкурсу на кращу студентську наукову роботу. Перші місця у відповідних номінаціях вибороли: студентка Інституту соціології, психології та соціальних комунікацій Аїтова Дарина Миколаївна; студентка Фізико-математичного інституту Гарко Ірина Ігорівна; студенти Фізико-математичного інституту Маруженко Олексій Васильович та Білоусов Віктор Петрович. 5 студентів-драгомановців стали переможцями Всеукраїнських студентських олімпіад.

Як відомо, наш університет є активним суб’єктом європейського освітнього простору. Свідченням цього є близько 120 угод про співробітництво з провідними вищими навчальними закладами і науковими центрами з 50 країн світу. 75 відсотків з них – це угоди з університетами Європи.

У 2014 році ми, зокрема, підписали угоду про співпрацю з університетом регіональної економіки (Польща), Ізраїльським університетом, Азербайджанським державним педагогічним університетом.

Знаковими явищами наукового життя уні-

верситету стало проведення міжнародного науково-практичного конгресу “Інфокомунікаційні технології в освіті” (організатор – проректор Анатолій Кудін), а також науково-методичного семінару “Освіта для демократії” - організатор професор Іван Дробот. Показовою стала участь у семінарі доктора філософії, професора з університету Південної Кореї Джінван Парка. Високоннаукову лекцію щодо розвитку позашкільної освіти для студентів Інженерно-педагогічного інституту та усіх бажаючих прочитав професор з Нідерландів Рене Кларіс.

Близько 250 викладачів та студентів університету пройшли стажування в зарубіжних партнерських вишах, освітніх і дослідницьких центрах Польщі, Німеччини, Франції, інших європейських університетах.

Підтвердженням зростаючого авторитету НПУ імені М. П. Драгоманова на міжнародній освітанській ниві є тенденція щорічного збільшення кількості іноземних студентів. На сьогодні у нас навчається понад 400 іноземних студентів із 26 країн світу.

Яскравим свідченням міжнародного визнання університету стали події присвоєння почесних звань іноземним вченим, діячам освіти та науки, бізнесу та культури. Цих звань удостоєні: ректор Академії спеціальної педагогіки імені Марії Гжегожевської у Варшаві Ян Лащик; ректор Софійського університету імені Климента Охридського Іван Ілчев; керуючий партнер австрійської компанії Аксель Гаас; віце-президент холдингу “Сваровські”, Президент Європейського Сенату Економічного Комітету Німеччини Адальберт Х. Лота; Почесний сенатор Українського вільного університету, почесний професор в галузі зв’язків з громадськістю та комунікації Морітц Гунцінгер.

2014 рік став роком подальшої демократизації управління життєдіяльністю університету. Упроваджуючи модель державно-громадського управління закладом, адміністрація університету тісно співпрацює з усіма громадськими організаціями та студентським самоуправлінням.

Особлива увага при цьому, приділяється співпраці з найбільш масовими організаціями університету – профспілковою організацією студентів (яку очолює доцент Станіслав Цибін) та профспілковою організацією викладачів і співробітників, високу місію керівництва якою ми черговий раз одноголосно делегували шановному професору Івану Тихоновичу Горбачуку.

Принципово і відповідально пройшли вибори нового студентського ректора. Позитивним при цьому є те, що студенти організували цей процес абсолютно самостійно. Жодного тиску з боку керівництва Інститутів чи ректорату не застосовувалось. Студентським ректором обрано студента третього курсу Інституту соціології, психології та соціальних комунікацій Сергія Зайченка. Ми вітаємо нового ректора й бажаємо йому плідної співпраці. Сьогодні треба опрацювати нові підходи та моделі співпраці з молоддю. Вони – студенти – стали іншими. Як і умови нашого життя. Очевидно, в найближчий час слід організувати загальноуніверситетський “круглий стіл”, де ці питання були б обговорені належним чином.

Слова вдячності я хочу висловити ветеранській організації університету. Як на мій погляд, її новий очільник Микола Кіт підхопив і розгорнув справу, започатковану, на жаль, уже покійним Миколою Рябухіним, підняв її на новий організаційний рівень.

Дозвольте коротко інформувати вас щодо ситуації, що склалась у частині фінансового, матеріально-технічного та адміністративно-господарського забезпечення діяльності університету.

Загальні показники будуть детально висвітлені в опублікованому Звіті ректора.

Обсяг фінансування - 253 653 тис. грн.; із загального фонду – 159 253,7 тис. грн.; із спеціального фонду – 94 400,0 тис. грн. Надходження з Державного бюджету спрямовано на: виплату заробітної плати з нарахуваннями – 87 106,4 тис. грн.; оплату комунальних послуг – 8 453,1 тис. грн.; виплату стипендій та інших виплат – 58 541,5 тис. грн.; придбання продуктів харчування для сиріт – 3 250,8,0 тис. грн.; використання товарів і послуг – 1 901,9 тис. грн.;

За 2014 р. отримано надходжень за спеціальним фондом – 94 400,0 тис. грн. Основним джерелом надходжень до спеціального фонду в Університеті є платні послуги з підготовки студентів, які становлять 80,5% від загальної суми надходжень.

З урахуванням специфіки Інститутів своїми передовиками у цьому плані є: Інститут корекційної педагогіки та психології (директор академік Віктор Синьов); Інститут іноземної філології (директор професор Володимир Гончаров); Інститут педагогіки і психо-

логії (директор – академік Володимир Бондар); Інститут мистецтв (директор – академік, Герой України Анатолій Авдієвський).

Суттєво підняли власну економічну ефективність інститути, які очолюють професори Ірина Загарницька, Богдан Андрусишин, Віталій Покась, Олександр Сушко, Микола Корець, Володимир Євтух.

Усім працівникам університету надана матеріальна допомога на оздоровлення із загального фонду – у розмірі 2 357,7 тис. грн.; із спеціального фонду – 1 657,9 тис. грн.

На виплату доплат до посадових окладів співробітникам університету за рахунок загального та спеціального фондів витрачено 27 187,7 тис. грн.

Стипендію отримували 86,4% студентів.

Значні кошти витрачались на вирішення соціальних програм за такими напрямками: надбавки і доплати до основного посадового окладу; матеріальна допомога на оздоровлення; допомога при виході на пенсію; охорона праці та інші винагороди; допомога для лікування у випадку тяжких захворювань; на поховання співробітників та їх близьких.

Крім того, кошти було виділено на санаторно-курортне лікування та оздоровлення; відпочинок співробітників, студентів та їхніх дітей; на оздоровлення на пільгових умовах в спортивно-оздоровчих закладах нашого університету (“Сула”, “Синеvir”) та інших санаторіях України.

Для підвищення творчого розвитку співробітників та студентської молоді в головному навчальному корпусі працюють “Мистецька вітальня”, Центр культури та мистецтв, в яких щотижня проводяться культурно-мистецькі заходи за участю студентів університету, а також студентів інших навчальних закладів.

Загальнодержавний резонанс цим заходам надає присутність в університеті видатних митців світового рівня, особливо – Героя України академіка Анатолія Авдієвського.

На днях ми відкриваємо Студентську галерею, де будуть періодично виставлятися малюнки праці наших талановитих студентів, роботи професійних художників, організуватимуться фотовиставки тощо.

Ми пишаємось спортивними досягненнями наших студентів, особливо чемпіонами світу – борцями на поясах професора Арзютова; чемпіонами України – дівчатами-баскетболістками професора Рижова; володарями Кубка України – дівчатами-футзалістками “НПУ-Беличанка”; хлопцями-футболістами, які стали переможцями першості Києва серед студентів. Високий резонанс має практична методика, що реалізується професором Дубогай.

Сучасний університет неможливий без широкоформатної цілеспрямованої роботи щодо забезпечення комфортних умов для навчання, праці та відпочинку. У звітному періоді постійну увагу було приділено господарчій діяльності, капітальному та поточному ремонту, збереженню та підтриманню в належному технічному стані університетського майна та інфраструктури.

Обладнано й відкрито аудиторії генія українського народу Тараса Шевченка; академіка Миколи Ярмаченка; професора Григорія Волинка, академіка Арнольда Гриценка.

Університетом у 2014 році всього придбано матеріальних цінностей на загальну суму 679,6 тис. грн. У порядку благодійної допомоги на баланс університету за 2014 рік передано обладнання (комп’ютери, обладнання для лабораторій, книги) на загальну суму 445 тисяч 107 грн.

Проведено ряд заходів з енергозбереження, у результаті яких вдалося зекономити 1 750,0 тис. грн. на оплаті теплопостачання та 562,0 тис. грн. на оплаті електроенергії.

В умовах фінансових та інших негараздів ми повинні навчитися заробляти і економити кошти. Уже в найближчий час необхідно запровадити ще більш дієві заходи з економії державних коштів; внести структурні зміни до штату; провести новий розрахунок навчального навантаження; переглянути порядок виплати надбавок; забезпечити економію енергоресурсів, запровадження енергозберігаючих технологій, бережне ставлення до майна та ін.

На завершення хочу інформувати вас про порядок і дату святкування 180-ї річниці з дня заснування університету.

Урочисте засідання відбудеться 23 квітня 2015 року. Всі ви отримаєте запрошення. Десятки і сотні викладачів, співробітників і студентів – переможців у різних галузях життя та праці – будуть відзначені державними нагородами та галузевими відзнаками. Митці університету подарують нам святковий концерт. Залежно від загальної ситуації в країні буде визначено місце і характер святкування цієї поважної дати.

Дякую за увагу”.

“Вчитель-особистість і професіонал, до якого батьки із задоволенням відводили б своїх дітей. Такою була і залишається основна суть нашого університету”

«Імідж нашої професії піднявся, і студенти з більшою повагою ставляться до самих себе»

– Вікторе Миколайовичу, розкрийте, будь ласка, особливості спеціальностей, яким навчають в Інституті корекційної педагогіки та психології, який Ви очолюєте.

– Серед дітей та дорослих, на жаль, трапляються випадки серйозного порушення розвитку, що впливає на процес їх соціалізації. Здебільшого, у звичайному варіанті навчання ці порушення не піддаються корекції. Дослідження показують, що якщо така дитинка просто гратиметься разом з усіма іншими, то вважати, що вона спонтанно вирівняється і засвоїть на належному рівні людську культуру буде неправильно. Це не може відбутися само по собі, а потрапляючи до звичайної загальноосвітньої школи або дитячого садку, ці діти, як правило, не розвиваються належним чином. Мені й іншим фахівцям-дефектологам дуже хочеться професійно, із застосуванням спеціальних тонких технологій допомогти розвиватися таким дітям. Крім того, існує ймовірність серйозного ускладнення ситуації розвитку без корекційного психолого-педагогічного супроводу. Зважаючи на це, і потрібна особлива педагогічна і наукова спеціальність – корекційна педагогіка. Вона спрямована на розвиток і соціалізацію дитини, яка потребує особливої допомоги, її входження в суспільство, оволодіння соціальними цінностями і ролями. Протягом своєї історії ця спеціальність називалась по-різному: лікувальна педагогіка, медична педагогіка, соціальна педіатрія, дефектологія. Головною залишалась суть: «лікування» має здійснюватися не суто медичним, а шляхом психологічного та педагогічного впливу. І чим раніше така допомога буде надаватися, тим вона буде ефективнішою. Для того щоб працювати з особливою дитиною, потрібні знання зі спеціальної психології, спеціальної педагогіки, спеціальних методик тощо. Тим більше, що категорії таких дітей різноманітні: суттєві порушення сенсорних процесів, мовлення, інтелекту, емоційно-вольової сфери, функцій опорно-рухового апарату тощо. Для кожної такої дитини є специфіка роботи з нею, і вчитель-дефектолог її повинен знати.

Сьогодні ж українській корекційній освіті і науці можуть заподіяти шкоди, викресливши її з переліку самостійних

Зустрівши директора Інституту корекційної педагогіки та психології академіка Віктора Синьова, ви можете бути впевнені, що почувєте живу думку, яка упродовж дня не залишить ваш розум в спокої. Віктор Миколайович вміє професійно, творчо й виважено підійти до справи – будь це адміністративне, наукове, викладацьке або ж життєве питання.

Бажання досягнути світ і активна рефлексія лежать в основі успіху талановитого випускника Драгомановського університету, відомого українського вченого у галузі корекційної педагогіки, юридичної та спеціальної психології, заслуженого юриста України, заслуженого професора НПУ, дійсного члена НАПН України, професора, доктора педагогічних наук Віктора Миколайовича Синьова.

“Я поставив перед собою завдання показати, що ми є одним з найінтелектуальніших підрозділів університету”

спеціальностей. Виникло враження, що вчителю достатньо розповісти, що існують такі діти і їм просто потрібно приділити більше уваги. Але що з ними робити і як працювати – не зрозумієш, вивчаючи педагогіку для роботи зі звичайними дітьми.

– Чому, на Вашу думку, склалось таке хибне ставлення до корекційної освіти?

– Справа в тому, що демократична держава декларує і має реалізувати кредо: “Усі мають рівні права”. У тому числі і на якісну освіту. Сьогодні можна почути, що направляючи дитину з патологічними особливостями розвитку до спеціальної школи, ми її тим самим ізолюємо від нормальних дітей, утискаємо їй право бути такою, як інші. Було б чудово, якби взагалі таких дітей не було, тоді всі могли б навчатись в рівних умовах, але ми не можемо бажане видавати за дійсне. В історії різних країн були моменти, коли забороняли цю галузь науки, інколи навіть вважали її псевдонаукою. Вже були часи, коли стверджували, що всі діти рівні і здорові. Мені складно знайти додаткові аргументи для підтвердження або спростування цієї думки. Але наука, практика і саме життя показують, що це не відповідає дійсності.

– Розкажіть, будь ласка, як змінився Інститут корекційної педагогіки та психології з 2003 року, з часу, коли Ви його очолили?

– Всі показники свідчать про те, що Інститут за цей час наростив потужності. Це підтверджують результати в щорічному університетському рейтингу, розширення міжнародної співпраці, збільшення дипломованих вчених серед викладачів, призові місця студентів на олімпіадах та активна участь у конференціях тощо. Коли я очолював Інститут, серед викладачів було лише 48 відсотків докторів і кандидатів наук, нині – близько 80! Тоді було лише два доктори наук, а зараз – тринадцять.

Тоді в структурі діяло лише три кафедри, нині – шість. Це пов'язано з відкриттям нових спеціальностей і спеціалізацій. Тоді жодної спецради не було, навіть кандидатської, тепер – активно працюють дві докторські.

У 2003 році я поставив перед собою завдання показати, що ми є одним з найінтелектуальніших підрозділів університету. До речі, зміна назви була однією з моїх пропозицій. Ми вилучили з назви слово «дефектологічний» і замінили на «корекційну освіту». Це більш відповідає сутності тієї справи, якій себе присвячують наші випускники. Тобто, акцент не на виправленні окремих вад, які є у особи, а на поліпшенні процесів розвитку і соціалізації. Мені здається, за цей час піднявся імідж нашої професії і студенти почали з більшою повагою ставитись до самих себе. Тоді коштів наш навчальний підрозділ практично не заробляв, зараз інститут – один з найрентабельніших в університеті.

– А як, на Вашу думку, змінився університет з часів Вашого студентства? Не говорячи про зміну ідеологічної парадигми.

– Змінилась політична ідеологія у вигляді комуністичної складової, але ціннісний стержень університету залишився. Це формування і підготовка Вчителя з великої літери. Вчитель-особистість і професіонал, до якого батьки із задоволенням відводили б своїх дітей. Такою була і залишається основна суть Драгомановського університету. Зараз, безумовно, акцентуємо увагу на всебічно якісній підготовці вчителя для України і Європи.

Щодо розвитку навчального закладу загалом, то мені, звичайно, є з чим порівнювати. Не розповідатиму зараз про всіх ректорів, яких я знав, а це – світла їм пам'ять – Марія Максимівна Підтиченко та Олексій Корнійович Романовський, а також Микола Іванович Шкіль, якого я дуже шаную і

люблю. Видатні люди і керівники! Але, як на мене, коли Віктор Петрович Андрущенко очолював наш університет, то для студентів і викладачів підтвердилась думка італійського мислителя Нікколо Макіавеллі, що керівником має бути філософ. Віктор Петрович не просто глибокий знавець філософії, а філософ по життю і професійний мислитель, який вже зробив значний внесок у розвиток національного і міжнародного престижу університету, і вірю, що він гідно продовжуватиме це на благо викладачів і студентів, спираючись на традиції української філософської школи, за Григорієм Сковородою – філософії серця!

“Наша діяльність ґрунтується на таких загальних цінностях, як Віра, Надія, Любов, а також їх матір – Софія, тобто мудрість”

– На Вашу думку, якими рисами має бути наділений вчитель-дефектолог?

– Він має бути наділений низкою особистісних якостей. По-перше, слід бути оптимістом. Такий вчитель повинен вірити, що від його роботи залежить доля людини і його кваліфікована допомога набуває справді долевого значення. Водночас він повинен бути реальним оптимістом і розуміти, що в разі порушення біологічних основ функціонування людини виникають певні обмеження в розвитку. Але він повинен вірити, що розвиток завжди можливий, так само як і соціалізація. По-друге, вчитель-дефектолог повинен бути терплячим. Якщо здорові діти можуть швидко засвоїти матеріал і навчитись його застосовувати, то в роботі з дитиною, яка має особливі освітні потреби, слід докласти значно більше цілеспрямованих зусиль. Вчителю-дефектологу потрібно знати закономірності реагування такої дитини на педагогічний вплив. Ось вона може активно працювати, а в якусь мить раптово «випасти» з процесу. Не через брак бажання, а тому що не може. Це, наприклад, називається “охоронне гальмування”. Якщо цього не знати, а лише висувати вимоги до дитини, то наслідком може стати нервово-психічний зрив. Тут важливо дотримуватись деонтологічного принципу “не нашкодь”. По-третє, а може, й по-перше, у вчительському серці має бути особлива любов. Це складна, відповідальна, але дуже гуманна професія, яка, ще раз підкреслюю, потребує спеціальної освіти. Я б сказав, що наша діяльність ґрунтується на таких загальних цінностях, як Віра, Надія, Любов, а також їх матір – Софія, тобто мудрість.

– В концепції освіти лежить ідея ідеалу людини. Як Ви думаєте, чи актуальна нині ця ідея, зважаючи на людську розчарованість в авторитетові?

– В освіті, в цілому – у вихованні як суспільній функції, – цей ідеал нікуди не зник і не зникне. Відповідаючи на ваше складне запитання, скажу, що для мене ідеалом є людина як носій моральних і естетичних, духовних якостей. Тобто людина, яка проповідує добро, порядність, совість, красу, людина, яка розуміє і відчуває, що до інших потрібно ставитись так, як хочеться, щоб поставились до тебе, крізь віки була і є ідеалом. Ця ідея лежить в основі педагогіки.

“ДАВАЙТЕ ПОМІРКУЄМО РАЗОМ!”

– **А хто для Вас особисто є ідеалом?**

– Я сказав би, що матір. Не можу цього довести, бо вона померла, коли мені було дев'ять років, але відчуваю це серцем. З точки зору поєднання порядності, добра, відданості роботі і сім'ї, ідеальним для мене є батько. Є в мене ідеал керівника і друга, але не стану називати конкретні імена. Хоча одне все ж таки назву... Десь у середині сімдесятих років ми з моєю дружиною Женею – тепер вона доктор психологічних наук, професор Синьова Євгенія Павлівна – працювали разом в Інституті педагогіки АПН України. Женья мене молодша на вісім років, і тоді вона вступала в партію (не називатиму яку, тоді була лише одна партія), а я вже був партійцем з чималим стажем. Так от, у Жені на партбюро запитали: “Хто для вас є ідеалом комуніста?”, а вона відповіла (думаю, що напівжартуючи): “Мій чоловік!”. Хочу зараз, майже через сорок років, їй віддячити і скажу так: “З точки зору гармонійності поєднання краси, розуму, доброти, терпіння, для мене ідеал – моя дружина!”.

– **Чи були випадки розчарування в ідеалах?**

– До мого оточення не закрадалися зрадники, тому пощастило. Та й я нікого особливо не ідеалізував. Хоча траплялись випадки, що на когось ображався, але думаю, що може і я в чомусь був винен в цих ситуаціях.

“Ми є армією добра”

– **У грудні відбувся “круглий стіл” “Релігія і освіта в сучасній Україні” за участі Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, співорганізатором якого Ви були. Скажіть, будь ласка, які аспекти розмови Вам і студентам вашого Інституту здалися найбільш значимими?**

– Слід відзначити, що Святійший Патріарх добре знається на проблемах людей з особливостями розвитку. Під час круглого столу він згадував біблійні історії і факти, які стосуються таких людей, зокрема з глибокими вадами зору. Для наших студентів важливо було почути з вуст Патріарха Філарета про можливість і важливість надання допомоги людям, які її потребують. На жаль, за браком часу мені не вдалось поставити, скажімо, таке запитання: “Що робити матері, коли в неї народилась і зростає дитина з важким порушенням мовлення. Куди їй йти? До церкви чи до логопеда?”. Мені цікава взаємодія церковного і світського інструментарію допомоги. Вже після зустрічі довго міркував і знайшов для себе таку відповідь: потрібно навідатись і до церкви, щоб Бог як головний творець допоміг, і до логопеда звернутись, який зможе допомогти, керуючись знаннями.

Цей “круглий стіл” ми разом з директорами Інституту філософської освіти і науки та Інституту педагогіки та психології організували як дискусійну платформу взаємозацікавлених фахівців. Релігія і освіта – чим вони схожі, а чим відрізняються в сучасній Україні? На мою думку, в їх основу покладена боротьба за красиву щасливу людину, якій притаманна совість. Робота священика і педагога спрямована на утвердження добра, тому ми всі разом є армією добра, якій протистоїть зло у вигляді невихованої людини. Ми єдині з Церквою в боротьбі за Людину з великої літери. Слід згадати слова Святійшого Патріарха Філарета: “Ми знаємо, чому потрібно навчити людину з точки зору етики, а ви, педагоги, знаєте як це зро-

бити. Тому ми маємо це робити разом”. Це провідний стержень круглого столу.

– **Ви щойно сказали про боротьбу за людину, але ж вона потребує утисків. Відомі сучасні письменники брати Капранови говорять, що толерантність суттєво заважає людині, адже тоді вона поступається наглій людині. Як Ви ставитесь до толерантності?**

– На цю тему є багато мудростей. З дитинства пам'ятаю байку Езопа:

Одного разу посперечались сонце і вітер про те, хто сильніший. Вітер сказав: “Я сильніший і доведу це. Бачиш он там старого в плащі? Б'юся об заклад, що мені швидше вдасться змусити його зняти плащ, ніж тобі!”. Таким чином сонце зайшло за хмаринку, а вітер почав дути. Але чим сильніше він дмухав, тим щільніше старець притискав до себе плащ. Вітер стих і припинився. Тоді сонце виглянуло і, добродушно посміхаючись старому, направило на нього свої промені. Незабаром старому стало спекотно, і він зняв плащ. Так сонце виграло в суперечці з вітром.

Я більше двадцяти років працював в системі МВС, зокрема в інституті, який готував співробітників для пенітенціарної системи. Тоді переконався, що людина, навіть в дуже складних умовах позбавлення волі, потребує, перш за все, гуманного ставлення. Перспективніше йти до людини з добром, вірою, довірою в її можливості. Це допоможе встановити більшу контактну взаємодію. У цьому полягає мудрість педагогіки, але, на жаль, це не завжди можливо. Я впевнений, що толерантність, терпимість, доброзичливість – це потужні людські сили, але припускаю, що вони не абсолютні. Толерантність має межі. Якщо потрібно висловити принципову позицію, то треба розуміти, що зі злом не завжди вийде боротись м'якими і добрими методами. Згадаймо мудрість основоположника вчення про стрес Ганса Сельє: прагнучи завоювати серця якомога більше людей і знайти більшу кількість друзів, не заводьте дружбу зі сказаним собакою.

Антон Макаренко проголошував такий педагогічний принцип: “Як можна більше вимогливості і поваги до людини”. Я дозволив собі трохи переставити слова: “Як можна більше поваги і вимогливості до людини”. На першому плані, на мій погляд, має лежати повага до особистості, а коли вона увійшла в контакт, то тоді можна висувати і вимогливість. Поєднання поваги до особистості і вимогливості, що не виключає покарання, сприяє утвердженню толерантності.

– **Розкажіть, будь ласка, про Вашу роботу в системі МВС.**

– Безпосередньо із засудженими я не працював, але багато бував в колоніях. Я навчав людей, які повинні боротись зі злочинністю, психологічній та педагогічній культурі, адже суть пенітенціарної системи полягає в тому, щоб людина розкаялась у скоєному вчинку. Тому до таких людей потрібно «стукати» і до серця, і до розуму. Потрібно проводити дискусії і обґрунтовувати, адже людині не скажеш “роби так, бо це добре”. У цьому випадку потрібно говорити: “Давайте поміркуємо разом”. Ми використовували в навчальному процесі різні цікаві і на той час інноваційні методи навчання, серед них, зокрема, ділові ігри, коли моделюються конкретні службові ситуації. Частина слухачів виконувала роль режимників, інша – вихователів, дехто ж “грав” засудженого. Ми розбирали гострі неоднозначні ситуації, які вимагали розумного і правильного рішення.

**У березні академік
Віктор Синьов святкує 75-річчя**

– **Яке цікаве кредо ви щойно сказали: “Давайте поміркуємо разом”...**

– На мою думку, це кредо повинно бути в центрі сьогоденної педагогіки. Виступаючи на нашій Вченій раді, я якось зауважив, що викладач не повинен боятись відповіді: “Я не знаю. Давайте поміркуємо разом і знайдемо рішення”. Якщо викладач робить вигляд, що все знає, і дає безапеляційні відповіді, то він або не щирий, або занадто великої думки про себе.

“Главное – относиться друг к другу, как друг – к другу”

– **Серед Вашого кола є як науковці, так і творчі люди. З ким саме у вас склалась міцна дружба?**

– На жаль, багато моїх найближчих друзів вже пішли з життя. Це і мої колишні студенти, які, до речі, є випускниками нашого університету: генерал-полковник Володимир Львович, полковник, професор Олександр Северов. В цьому ряду і талановиті митці – великий композитор і співак Микола Мозговий, відомий конферансьє Олексій Попов, для яких я писав репертуар. В нашому спілкуванні багато чого було побудовано на гуморі. Мабуть, що без нього, то і не було б такої щирої дружби. Деякі спогади відображені у віршах у моїй книзі «-Мои друзья от А до Я». Взагалі думаю, що можна написати окремі мемуари про наші зустрічі і жарти.

Серед всіх моїх дотепностей найбільш вдалою вважаю фразу, яку потім мої друзі часто повторювали. Скажу російською мовою, бо при перекладі вона втрачає зміст: “Главное, относиться друг к другу, как друг – к другу”. Вона наче проста, але стала крилатою.

– **Який вчинок є незвичним для Вас, але ви його зробили і нині дивуетесь самі собі?**

– Я не завжди поводив себе так, як би хотілося, тому є вчинки, які не відповідають моїй сутності. Це і щодо близьких, і щодо колег, особливо зважаючи на те, що я працював на різних адміністративних посадах.

Якщо про конкретні речі, то я не очікував від себе, що зможу написати кандидатську дисертацію протягом одного року після вступу до аспірантури. Не очікував, що швидко – одразу після організації НАПН України – стану її членом-кореспондентом НАПН України, а через рік мене оберуть її дійсним членом. Мабуть, інколи люди вірили в мої здібності більше, ніж я сам. Не очікував, що у 75-річному віці зможу обігравати в настільний теніс діючих молодих спортсменів.

– **Чи є щось, чого Ви не вмієте**

робити, але хочете навчитися?

– Було б добре поновити те, на що був спроможним в молодості, але з часом втратив. Наприклад, поновити гру на гітарі. На жаль, одного разу зламав палець і вже не можу грати, хоча люди казали, що в мене це добре виходило. Також хотів би, щоб писалось легко і мудро як раніше. Якщо мудрість втрачається не так швидко, то легкість і натхнення можуть зникнути. Взагалі, як сказав Бернард Шоу, коли був у віці: “Я не мрію і не благаю стати молодим, я хочу старіти далі”. Так само і я міркую. Хотів би ще багато років старіти, але так, щоб це було непомітним і не обтяжливим для інших.

– **Яку найкращу і найгіршу пораду Вам доводилося чути?**

– Найкраща порада, яка запам'яталась, пролунала з вуст мого батька. Він вичитав це у письменника-класика Костянтина Паустовського і якось процитував в якості поради: “Довольствуйтесь и наслаждайтесь малым”. Тоді він мав на увазі те, що запити повинні бути розумними, адже це відрізняє духовну людину від невігласа. Це позитивний бік цієї поради. Але ж водночас є народний жарт, що скромність – найкоротший шлях до невідомості. Так що і ця мудрість, як все у житті, є суперечливою.

Погані поради можна знайти в партійних лозунгах і, скажімо, в кодексі будівника комунізму. “Хто не працює – той не їсть!”, “Працювати з повною віддачею сил!” – такі формальні заїдеологізовані заклики є негуманними, шкідливими для здоров'я людини, підміняють справжні цінності. Найкращими порадами для мене є заповіді Христа – не створи кумира, не вбий, не вкради та інші.

– **Яким Ви хочете запам'ятатись?**

– Коли батькові було вісімдесят років, то ми вирішили відзначити його ювілей в Будинку актора. Тоді, вже будучи академіком, професором, заслуженим юристом, відомим естрадним автором, я сказав, що серед усіх моїх характеристик найголовніше і найприємніше для мене, коли говорять: “Це Вітя Синьов – син Миколи Синьова”. Не стало батька серед живих, але ця інтенція не змінилась. Хотів би, щоб і мої діти та онуки-правнуки, учні та інші ще довго не забували моє ім'я.

Звичайно хотів би запам'ятатись як вчений. Недаремно ж стільки всього написано і досліджено. Хотілося б, щоб “жили” мої тексти як поета і прозаїка. До речі, згадувану книжку “Мои друзья от А до Я” один мій приятель презентував в США, і з нею ознайомився Євген Євтушенко, який сказав, що її написав справжній поет. І це через 57 років після того, як мої тоді студентські вірші прочитав в газеті “Педагогічні кадри” славетний Максим Рильський і сказав про мене: “Талановитий хлопець!”. Хочу запам'ятатися як киянин, як громадянин нашої великої і вічної України. Хоча серед моїх близьких і далеких родичів з боку мами, яка народилась у Ржищеві, гімназію закінчила у Києві, де працювала все життя в театрах та на естраді, були москвичі – актор Леонід Леонідов та поет Павло Леонідов, славетний Володимир Висоцький, великий українсько-єврейський класик Шолом-Алейхем, а з батьківського боку – ціла низка відомих Нижегородських купців та промисловців, а також навіть поволзький розбійник XVIII століття Макар Синьов, про якого писали книжки. Але це вже окрема історія...

**Спілкувався Сергій РУСАКОВ
Світлина Владислави Ритченко
із архіву ІКПН**

Зустрічі-одкровення, зустрічі-дискусії

“ТИЖДЕНЬ МИСТЕЦТВ” в Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова цього навчального року відбувся вже увосьме. Кожної осені цикл заходів організовується Інститутом філософської освіти і науки, тому має культурологічно-мистецьку спрямованість. Протягом тижня в аудиторіях п'ятнадцятого поверху проходять майстер-класи, творчі зустрічі, лекції, презентації тощо.

Організатори “Тижня мистецтв” говорять, що довго розмірковували, чи проводити захід цього року, адже напружена соціально-політична ситуація і зміна графіку в навчальному процесі суттєво відобразились на форматах університетських заходів. Проте все-таки теми і смислові ноти, які лунали з вуст гостей, виявились важливими для осмислення ситуації, що склалась в країні. Це були зустрічі-одкровення, зустрічі-дискусії, під час яких всі мали змогу вільно висловити свою позицію, поділитись думками. Пропонуємо вашій увазі фотоогляд і відгуки студентів на зустрічі з відомими гостями.

Майстер-клас фотографа **Ігоря Гайдая** – **Катерина Носова** цитує відомого фотомайстра: “Успіх – це обрати той напрямок, який є саме твоїм. І в цьому напрямку слід рухатись, хоча б по одному кроку в день”.

Майстер-клас фотографа **Віктора Марущенка** – **Грачова Катя** наводить цитату фотографа: “Якщо фотограф зміг підійти максимально близько до об'єкта, то це хороший фотограф”.

Творча зустріч з шоуменом, стилістом **Даниїлом Грачовим** – **Анастасії Димчук** запам'яталось, що гість намагався навчити, щоб “ми не боялися людей і вміли заявити про себе. Для цього потрібно ходити на різноманітні кастинги, відпрацьовувати свій шарм у бесідах, вміти показати себе гідно на співбесіді”.

Юлія Власюк: “Данило підкреслив, що повинна бути мода на здоров'я, а не на певний тип фігури чи поведінки”

Творча зустріч з телеведучим, шоуменом **Юрієм Горбуновим** – **Олександр Ошурко**: “Горбунов вважає, що ми є творцями як проблем, так і успіхів. Хоч деякі глобальні події в нашому житті й передбачені, але, за його висловлюванням, на перехресті ми самі тиснемо на гальма, коли спрацьовує світлофор. Слід не забувати керувати своїм життям, тому що ніхто крім нас цього не робитиме”.

Вікторія Пономаренко: “Треба ставити максимальні задачі. Головне – вміти мріяти і правильно мрії переводити в цілі. Для цього потрібно щось робити, не можна сидіти склавши руки”

Творча зустріч з композитором **Володимиром Бистряковим** – **Вікторія Пономаренко**: “Він – та людина, яка вчить любити своє життя. Навчає посміхатися в кожній незрозумілій ситуації. Його творчість захоплює, а головне його завдання в житті – навчати людей любити життя так, як любить він своє”

Згадуючи зустріч, **Олександр Ошурко** відзначив, що Володимир Бистряков та його дружина щиро розважали студентів піснями з мультфільмів, до яких гість написав музику. Це всім відомі “Петрик П'яточкін”, “Острів скарбів”. Але найбільше мені сподобалось виконувати дитячу пісеньку, де ми всі могли і погавкати, і понявкати”.

Творча зустріч із заслуженим артистом України **Анатолієм Гнатюком** – **Таня Оберемок** згадує слова відомого артиста: “Кажуть, що у людини щодня трапляється до ста можливостей змінити своє життя. Ми можемо піти за натовпом, а можемо все-таки змінити своє життя і перегорнути новий аркуш”.

Юлія Пятковська: “Його щирість була в усьому – у поставі, у жестах, погляді, манері говорити. Анатолій Васильович поділився секретами успіху: мріяти, завжди мати надію і наполегливо працювати”

Майстер-клас **Аліси Якубович** “Тревел-журналістика” – **Вікторія Пономаренко** цитує Алісу: “Все життя на колесах. Щаслива, що подорожі – частина роботи”

Вікторії Гаган було цікаво дізнатися про важливі аспекти створення таких телепроектів, як, наприклад, тревел-шоу “Орел і решка”: “Аліса акцентувала увагу на тому, що сьогодні чекає телеглядач, як не прогавити повз себе унікальні моменти та як вірно подати сюжет!”

Майстер-клас дизайнера **Віктора Анісімова** – Викладач **Лілія Дерман** відзначила, що Віктор легко знайшов мову із аудиторією і це дало змогу студентам ставити запитання, відповіді до яких не знайдеш у підручнику. Дизайнер розповідав історії з особистого життя, говорив про власну творчість, давав корисні поради у сфері дизайну молодим спеціалістам. Студентів приємно порадувало, що дизайнер сам розробляє ескізи для власних колекцій, що сьогодні є не завжди звичною практикою. Дизайнер виймав з кишень чеки, на яких були його маленькі ескізи.

Цікаво знати

Доведено: мистецтво лікує психіку

Щоб поліпшити свій психологічний стан, не обов'язково вдаватися до традиційної терапії. Британські нейробіологи з'ясували, що альтернативою медичної допомоги в таких випадках може стати відвідування картинної галереї. Вони дійшли висновку про унікальний вплив на психіку шедеврів світового живопису.

Під час експерименту добровольці розглядали роботи Сандро Боттічеллі, Клода Моне і Джона Констебля. Після перегляду було проведено сканування їх мозку. Встановлено, що відбулася активізація тих самих ділянок мозку, які активізуються і в стані закоханості. Аналіз крові також показав підвищення рівня гормону дофаміну, який пов'язаний із задоволенням і приємними відчуттями. Таким чином, загальне самопочуття людей покращилося.

Джерело: <http://likuemo.in.ua/>

Ольга Коноваленко -
головний редактор
тижневика
“Освіта”

“Круглих столів”, зустрічей з журналістами та героями публікацій допоможе перегорнути освітянські, педагогічні події великого відрізка ХХ століття і вже півтора десятиліття нинішнього. Адже за сторінками “Освіти”, краще ніж за будь-яким іншим джерелом, можна аналізувати історію і практику української педагогіки”, – підкреслюється у зверненні редакції газети.

“Освіта” у всі часи не просто відображала життя школи. Вона активно втручалась у нього і як провідник передового педагогічного досвіду, і як організатор безлічі важливих акцій, заходів, справ. А що вже до захисту соціальних прав працівників галузі, то газеті доводилось виступати і в ролі блискучого адвоката, і третейського судді, і щирою порадицею-наставником. Газета постійно піклується про авторитет учителя.

Більш ніж півстоліття “Освіта” була єдиним в Україні масовим часописом, що оперативно висвітлював діяльність усієї нашої галузі. Але найяскравіша сторінка діяльності газети розпочалася з відновленням Україною своєї незалежності. У 1992 році відбувся всеукраїнський конкурс на кращу концепцію видання та персоналію головного редактора, у якому зголосилися взяти участь 18 професійних журналістів. Перемогу у конкурсі, як відомо, здобула парадигма демонополізації правди, дискусійності, критичності, сміливості у висвітленні подій і проблем. Її ми намагаємось гідно тримати. Колективу редакції в роки незалежності України вдалося об’єднати освітян, усю педагогічну громадськість навколо відродження української мови, національного виховання, становлення державницького світогляду підростаючих поколінь.

“Освіта” стала творчою лабораторією для дискусійного відпрацювання і впровадження нових педагогічних технологій, трибуною для вчених, політиків, духовників, яким не байдужа доля нашої зміни. Часопис опікується розвитком економічного мислення молоді. Об’єднує навколо себе усіх патріотів нашої незалежної держави.

Сторінки тижневика “Освіта” часто називають кардіограмою освітянської галузі. Вони справді відображають і події, і постаті, які впливають на рівень української освіти.

Ювілей газети неодмінно стане стимулом до глибокого обговорення проблем, до нових пошуків і нових досягнень.

Відзнака драгомановців

Щороку Всеукраїнський громадсько-політичний тижневик “Освіта” публікує список кращих освітян за версією читачів. Як і всі двадцять попередніх років, серед лауреатів рейтингу відзначають і викладачів Драгомановського університету. Пропонуємо вашій увазі цьогорічний список переможців-драгомановців.

Віктор Андрущенко, ректор НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у виробленні стратегії, визначенні засобів формування української національної патріотичної еліти та забезпечення соціальних ліфтів для талановитої молоді визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Засвіти вогонь”.

Тетяна Андрущенко, завідувач кафедри етики і естетики НПУ імені М. П. Драгоманова, **Людмила Вовк**, завідувач кафедри теорії та історії педагогіки НПУ імені М. П. Драгоманова, за цикл публікацій “Педагогічне шевченкознавство” в медіа та видання окремого навчального посібника з цієї актуальної проблематики визнані кращими освітянами року, лауреатами відзнаки “Народ мій завжди буде”.

Олена Биковська, ректор Інституту екології, економіки і права, за сподвижництво в організації волонтерського руху визнана кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Малиновий дзвін душі”.

Микола Бойчук, професор НПУ імені М. П. Драгоманова, за ентузіазм і наполегливість у впровадженні абсолютно нових для українського простору методик розвитку особистості визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Засвіти вогонь”.

Анатолій Висоцький, директор Інституту української філології та літературної творчості ім. Андрія Малишка, за сподвижництво в організації масштабних меморіальних заходів з нагоди 200-ліття Тараса Шевченка, які осучаснили, модернізували, наблизили до молоді геніальну спадщину пророка, визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Народ мій завжди буде”.

Володимир Гончаров, директор Інституту іноземної філології НПУ імені М. П. Драгоманова, за новаторство у реформуванні засад підготовки вчителя іноземної мови для сучасної школи визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Засвіти вогонь”.

Наталія Дем’яненко, завідувач кафедри педагогіки і психології вищої школи НПУ імені М. П. Драгоманова, за новаторство в організації в межах міжнародних освітніх форумів фахових дискусій та круглих столів, присвячених проблемам трансформації ідеї і моделювання університету у світовому освітньому просторі, визнана кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Засвіти вогонь”.

Володимир Євтух, директор Інституту соціології, психології та соціальних комунікацій НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у розбудові актуальних фахових спрямувань педагогічної освіти, розвитку викликаних часом нових педагогічних спеціальностей та спеціалізацій визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Лиш Храм збудуй”.

Олег Падалка, перший проректор з організації навчально-виховної роботи і економіки НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у забезпеченні студентам комфортного рівня навчан-

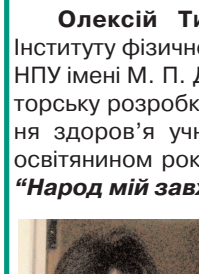

ня, проживання та оздоровлення визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Лиш Храм збудуй”.

Віктор Синьов, директор Інституту корекційної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у підготовці кадрів вищої кваліфікації для наукового напрямку “інклюзивна освіта” визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Засвіти вогонь”.

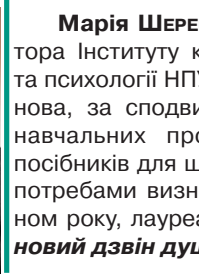
Олександр Сушко, директор Інституту історичної освіти НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво в оновленні змісту історичної освіти, організацію авторських колективів для написання майбутніх правдивих підручників з історії України визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Народ мій завжди буде”.

Олексій Тимошенко, директор Інституту фізичного виховання і спорту НПУ імені М. П. Драгоманова, за новаторську розробку технології оцінювання здоров’я учнів визнаний кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Народ мій завжди буде”.

Марія Чабайовська, доцент кафедри мов та методики викладання в початковій школі Інституту педагогіки і психології НПУ імені М. П. Драгоманова, за публікації з проблематики початкової освіти та формування українського патріотизму у молодших школярів визнана кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Малиновий дзвін душі”.

Марія Шеремет, заступник директора Інституту корекційної педагогіки та психології НПУ імені М. П. Драгоманова, за сподвижництво у підготовці навчальних програм, підручників і посібників для школярів з особливими потребами визнана кращим освітянином року, лауреатом відзнаки “Малиновий дзвін душі”.

Колектив газети редакції

Сторінки тижневика завжди відкриті
для авторських думок. Ця позиція видання
пов’язана з життєвим принципом
головного редактора

Наукова конференція з педагогічної творчості

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова та кафедра педагогічної творчості запрошує до участі у II Всеукраїнській науково-практичній конференції “Педагогічна творчість, майстерність, професіоналізм: проблеми теорії і практики підготовки та перепідготовки освітянських кадрів”, яка відбудеться 19-21 травня 2015 р. у м. Києві.

Тематичні напрями роботи конференції:

- Генезис ідей педагогічної майстерності, творчості, професіоналізму у вітчизняній та зарубіжній освітній традиції.

- Теоретико-методологічні засади педагогічної майстерності, творчості, професіоналізму.

- Проблеми майстерності, творчості, професіоналізму у руслі модернізації підготовки педагогічних кадрів в умовах інтеграції у світовий освітній простір.

- Сучасні технології та науково-методичний супровід креативно-професійного розвитку особистості педагога.

- Інноваційний потенціал евристичної освіти.

- Педагогічна практика в системі формування вчителя-професіонала.

- Педагогічна творчість, майстерність, професіоналізм у викладанні психолого-педагогічних та фахових дисциплін.

- Професійно-творча самореалізація педагога у сучасній навчально-виховній практиці роботи з дітьми та молоддю.

- Педагогічне дорадництво у вітчизняному та зарубіжному освітньому просторі.

Підроблиці – на офіційному сайті кафедри:

<http://www.pedtvor.npu.edu.ua/>

Відкрита лекція на тему: “Проблеми торгівлі людьми: шляхи протидії”

Нещодавно з ініціативи викладачів кафедри кримінального права та процесу в Інституті політології та права відбулася відкрита лекція на тему: “Проблеми торгівлі людьми: шляхи протидії”.

Лекцію читали головний оперуповноважений департаменту по боротьбі з незаконною торгівлею людьми МВС України підполковник міліції Тарас Іванович Бондарина і координатори по превентивній роботі міжнародної громадської організації “А 21” Саченко Юлія Юріївна і Костюк Дарія.

Зокрема, підполковник міліції Т. І. Бондарина ознайомив студентів з проблемою торгівлі людьми в Україні, ілюструючи свою доповідь презентацією, прикладами з життя, кримінальною статистикою та документальним фільмом.

Представники міжнародної громадської організації “А 21” Ю. Савченко і Д. Костюк проінформували учасників заходу про основні групи ризиків та забезпечили студентів наочними пам'ятками щодо запобігання торгівлі людьми.

Доповідачі звернули увагу на основні причини поширення торгівлі людьми в Україні: високий рівень зовнішньої трудової міграції і нерегульованої міграції; велика кількість осіб, уразливих до торгівлі людьми (осіб, схильних погодитися на ризиковані пропозиції щодо роботи за кордоном); недостатній рівень розуміння того, що

кожен може постраждати від торгівлі людьми, а також розуміння ризиків, пов'язаних з сумнівними пропозиціями щодо роботи за кордоном.

Також доповідачами були названі основні країни, в які найчастіше потрапляють жертви від торгівлі людьми: Російська Федерація, Турецька Республіка, Чеська Республіка, Польська Республіка, Об'єднані Арабські Емірати, Ізраїль, Федеративна Республіка Німеччина, Італія, Греція.

До факторів, що сприяють розповсюдженню такого ганебного явища, доповідачі віднесли: зацікавленість іноземних роботодавців в дешевій робочій силі; відсутність єдиних критеріїв класифікації поняття “трудова експлуатація”; проблема підтвердження самого факту експлуатації на стадії документування злочинних дій; неефективність діючих норм законодавства у протидії новим злочинним схемам; відсутність судової практики з розгляду кримінальних справ тощо.

Наостанок хочеться подякувати доповідачам, присутнім та організаторам лекції за інформативність і актуальність. Варто відмітити, що даний захід був активно прийнятий усіма учасниками, викликав жваве обговорення серед доповідачів, викладачів кафедри кримінального права та процесу та студентів інституту, також була висловлена думка про необхідність та доцільність схожих заходів для кращої інформованості молодого покоління про загрози та виклики сьогодення.

Ірина Мотишина

Відкрито ще один корпус у “Синевирі”

21-23 листопада 2014 року під час офіційного візиту до Науково-навчального центру “Синевир” Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, що в Колодаві, ректор вишу Віктор Андрущенко разом з першим проректором з організації навчально-виховної роботи та економіки Олегом Падалкою, радником з міжнародних питань Миколою Бойчуком та директором НПП “Синевир” Миколою Дербаком відкрив там ще один корпус.

Щороку в Науково-навчальному центрі “Синевир” Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, що розташований на території НПП “Синевир”, більше сотні студентів мають можливість пройти практику, досліджуючи багатий природний матеріал. Так свої теоретичні знання закріплюють на практиці майбутні біологи, географи, екологи, менеджери з туризму. Наступного року керівництво вишу планує розширити контингент студентів-практикантів, долучивши до їх кількості ще й істориків, журналістів, філологів та ін.

Новозбудований корпус, урочисто відкритий нещодавно ректором НПУ, забезпечить можливість спільного перебування такої кількості студентів. Він розрахований на 32 особи та оснащений усім необхідним для комфортного проживання і навчання молоді.

Можливості Центру щодо організації навчання студентів таким чином суттєво зросли. Також у рамках проектів університету до весни тут планують звести ще кілька будиночків, облаштувати футбольне, волейбольне і баскетбольне поля та тенісний корт.

Весняна творчість

В с е с в і т л ю б о в і

Львівський

Я мріяв закохатися у Львові.
(У Львів я був закоханий раніше).
І, звісно, чув, але не вірю більше,
Що львівські пані – дуже гонорові.
Є різні пані – не у місті справа:
Хтось любить мокко, хтось цінує латте.
У місті Левів у аристократів
Незмінно популярна зранку кава.
І свіжий ранок із дощу та квітів,
Кав'ярні, де шипіли, мов парасолі...
Я мав би закохатися у Львові,
В одному з романтичних міст у світі!
А нині – тишує. Бо у мене ти є.
І сам себе піймав тепер на слові:
Я мав би закохатися у Львові,
Та познайомив все ж таки нас Київ!

Всередині мене
змиваються
аркуші...
Іванна Стеф'юк

Ти якось сказала мені:
– Ти ж поет? Ми давно знайомі,
А ти досі не спромігся написати
Хоча б коротенького вірша про мене!
Я промовчав тоді...
Зім'яв чимало аркушів усередині себе,
Перш ніж щось народити.
Однак, довго не виходило так,

Як я того хотів.

І справа не в тому, що розбігалися слова.
У іншому.
Про тебе не писати, тобою – жити треба!
Насолоджуватися,
Коли ти сонна в моїй футболці
Йдеш умиватися;
Обіймати і гладити,
Коли почуваєш себе
Маленькою дівчинкою;
Благословити й відпустити,
Коли хочеш зав'язатися з подругами.
А по поверненні –
Міцно стиснути в обіймах,
Щоб відчувала: як же я скучив!
І повір мені, скільки б я ще
Не стисав усередині себе паперу –
Не зможу передати інакше
Як саме й чому я тебе люблю...

Особливості

Є у тебе одна особливість –
Уміння передбачати минуле.
Я свідомо мовчу про те, що було –
Ти вкрай уважна.
А настане час – я розкажу тобі
Що переживав раніше.
І проситиму усіх янголів,
Щоб до ранку
Вони стерли що розповідь
З твоєї пам'яті.
Бо ти переживатимеш,

Уточнюватимеш, мовчатимеш...

Коли я дійду до часу,
Де я створював тебе у думках,
Промальовував
Твоє обличчя, характер, душу –
Ти заснеш.
Найцікавіше я розкажу тобі у сні...
Про те, що в минулому житті
Уміння передбачати минуле –
Було моєю особливістю.

Їй Богу, тримався б ти далі від неї.
Вона-то й не відьма, та має зелені очі.
Коли заговорить – здається, пророчить,
І здавна всі прагнуть дружити з її ріднею.
Людей не боїться, їм дивиться прямо в душу.
Вогонь її друг, вода їй диктує молитви.
Навчилася чути, однак ще боїться любити.
І ти ще не визрів. Тож краще б її не рушив!
У ній океан ховає таємні глибини,
У серці у неї є зменшений Всесвіт любові.
Їй треба любити. Ці істини зовсім не нові,
Та ще важливіше, щоб спершу її полюбили!
Тому так як є, тебе попереджую, друже:
Або з головою – або все ж тримайся подаль.
Щасливі жінки у любові, підступні в печалі,
Святі у коханні і дуже нещасні у тузі!

Благослови, Господи,
Того чоловіка,
Який ніжно цілує тебе сонну,
Готує сніданок,
Стіл накриває зранку.
Пробачає образи,
Посиденьки у подруг,
Флірт з іншими чоловіками,
Шкідливі звички,
Складний характер,
Любов до істерики...
Дай сили, Господи,
Тому чоловікові,
Який носить тебе на руках,
Береже сон,
Здійснює давні мрії,
Дарує соняшники
(Улюблені квіти),
Купує сигарети,
Хоча сам не курить.
Убережи, Господи,
Такого чоловіка
Від ранньої старості,
Кращої жінки, іншої країни,
Нових друзів,
Допоки він щасливий,
Відчуває палку любов
І вірить у те, що
Благословить Господь
Такого чоловіка,
Який ніжно цілує тебе сонну
І йде готувати сніданок...

Олександр КОЗИНЕЦЬ,
поет, викладач